

PREDICĂ LA PRAZNICUL ÎNTÂMPINĂRII DOMNULUI

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, că au văzut ochii mei mântuirea Ta... (Luca II, 29-30)

Frați creștini,

Praznicul Întâmpinării Domnului ne dă prilejul să aflăm mai multe lucruri folositoare pentru mântuirea noastră. În primul rând vedem că Sfânta Fecioară Maria împlinea toate obiceiurile legii vechi și căuta să facă întocmai după învățătura legii vechi și a Bisericii Vechiului Testament, așa cum era scris și poruncit de Dumnezeu, ca orice femeie care va naște prunc, după 40 de zile de la nașterea lui să fie adus la biserică pentru ca preotul să-l închine lui Dumnezeu; aceasta deoarece primul copil care se naștea era sfânt și făgăduit lui Dumnezeu.

De aceea Sfânta Fecioară Maria a luat pe pruncul ei Iisus în brațe și a venit la biserică cea mare din Ierusalim, după 40 de zile de la nașterea lui. O dată cu aducerea pruncului în biserică, era obiceiul să fie adus în dar preotului două turturele sau doi porumbei. Această poruncă a legii a împlinit-o și Prea Curata Fecioară Maria, Maica lui Hristos, împreună cu Iosif, logodnicul său. Acolo în Ierusalim, spune Sfânta Evanghelie de astăzi, era un om pe care-l chema Simeon. Acestuia îi făgăduise Duhul Sfânt să nu moară până când nu va vedea pe Domnul Hristos cu trup pe pământ.

Dar pentru ce a fost el canonisit ca să trăiască 360 de ani până va vedea pe Domnul Hristos? Ascultați cum s-a întâmplat cu el.

În timpul împăratului Ptolomeu, care a trăit cu 283 de ani înaintea nașterii lui Hristos, s-a făcut traducerea Sfintei Scripturi din limba evreiască în cea elinească. Traducerea a fost făcută de 70 de cărturari mari. Între acești 70 de bărbați care au tâlcut Sfânta Scriptură, se afla și dreptul și bătrânul Simeon, care avea atunci 77 de ani.

Fiecare din acești bătrâni trebuia să tâlcuiască câte ceva din Scriptură, nu numai unul toată. Bătrânului Simeon i-a căzut să traducă pe Sfântul Prooroc Isaia. Și a ajuns el cu traducerea până la cap. VII, 14, unde se spune așa: "Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel". Acesta tâlcut înseamnă "Dumnezeu este cu noi". Și bătrânul Simeon, măcar că era sfânt și cărturar mare, când a ajuns la locul acesta din Scriptură, citind aceste cuvinte, s-a îndoit în inima lui și a zis: "Cum o fecioară să nască, că fecioara nu poate să nască, fără numai o femeie care a trăit cu bărbat?!" Și a gândit el că este o greșeală în locul acela.

Atunci a șters și a scris că o tânără, în ascuns de bărbatul său, a trăit cu altul și alte cuvinte de felul acesta care nu erau altceva decât o mare hulă și un neadevăr. Acestea erau în mintea lui, a lui Simeon, dar nu și în a lui Dumnezeu. După ce a scris așa, s-a dus să se odihnească. Când a venit dimineața, a găsit scris din nou și mai frumos: "Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște fiu ..." și celelalte. El s-a mirat și nu știa cine a scris. Atunci iarăși a șters și sta atent să vadă cine șterge și scrie acele cuvinte. Și n-a putut pricepe până când a treia oară i se arată Arhanghelul Gavriil, îl apucă de mâini și-i zise: "Pentru ce te îndoiești, Simeoane, și ți se pare lucru cu neputință la Dumnezeu? Adică Dumnezeu, care a făcut femeia din bărbat, nu poate să scoată bărbat din fecioară? Nu poate, fără bărbat și fără să strice pecețile fecioriei ei, să nască fiu din fecioară?"

"Iată, pentru că n-ai crezut Cuvântul Domnului care se va împlini la vremea lui, vei trăi până când vei vedea cu ochii tăi pe Emanuel – Hristos și pe Fecioara. Nu vei muri până când nu-L vei pipăi cu mâinile tale". Și s-a dus Arhanghelul Gavriil de la dânsul, iar Simeon avea atunci când i s-au întâmplat toate acestea 77 de ani.

Când a ajuns la vârsta de 360 de ani, era o spaimă în Ierusalim pentru el, că atâtea rânduri de oameni muriseră și omul acesta nu mai murea, pentru că era legat de Dumnezeu să nu moară. Toți îi spuneau în templu și în Ierusalim "Simeon cel fără de moarte". Chiar cărturarii și arhierii credeau că nu va mai muri și-l întrebau: "Până când ai să mai trăiești, Simeoane?" Iar el le răspundea: "Până când va voi Domnul!" Nu le spunea însă nimic că este legat să nu moară, ținea ascunsă această taină.

În ziua când a venit Fecioara Maria cu pruncul Iisus în biserică și cu bătrânul Iosif, a fost înștiințat de Duhul Sfânt și Simeon să meargă la biserică.

Bătrân și gârbovit de spate, cu vederile slăbite, a ajuns și el la biserica Domnului. Aici erau o mulțime de femei cu copiii lor în brațe, care așteptau la rând să li se facă rugăciunea de curățire și de primire a pruncilor înaintea Domnului.

Dar deodată o rază de lumină strălucește de la pruncul Iisus pe care-L ținea Sfânta Fecioară Maria în brațe. Strălucirea Domnului în brațele Maicii Lui, raza de lumină l-au atras pe bătrânul Simeon și a pornit după acea rază spre prunc pe care luându-L în brațe cu lacrimi a zis: "Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după Cuvântul Tău în pace, că au văzut ochii mei mântuirea Ta". Apoi bătrânul Simeon i-a binecuvântat pe dânsii și a zis către Maica Domnului Hristos: "Iată, Acesta este pus spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca un semn care va stârni împotriviri: Acesta pe care-L țin în brațe este Cuvântul lui Dumnezeu și mulți vor cădea că nu vor asculta Cuvântul, mărturia LUI. Iar popoarele cele păgâne se vor scula din păcatele lor, din întunericul idolilor și se vor lumina și curăți cu Botezul Fiului Tău, Fecioară, înălțându-se la împărăția cerurilor.

Evreii se vor lepăda de lumina Lui, îi vor zice samarinean, îi vor zice îndrăcit, îl vor face om păcătos și hulitor, îl vor răstigni și-L vor omorî, Fecioară. Mulți se vor sminti și nu vor crede în Fiul tău, chiar din ucenicii Lui îl vor părăsi. Mulți evrei îl vor huli în toate veacurile. Până la sfârșitul lumii va fi semn de împotrivire, căci mulți nu vor crede și vor huli Crucea Fiului tău care este semnul ce va scoate sufletele din legăturile iadului.

O, Fecioară Preacurată, sabie de amândouă părțile ascuțită va trece prin inima ta, când vei vedea pe Hristos Fiul tău răstignit pe lemnul Crucii, când îl vei vedea gol, străpuns la mâini și picioare și mort: atunci mare jale va cuprinde sufletul tău și ca o sabie ascuțită vor trece prin inima ta toate aceste neazuri".

Atunci răspunse și Preacurata Fecioară către Simeon bătrânul: "Cum zici tu, bătrâne Simeoane, că voi avea atâtea suferințe? Căci eu cu bucurie L-am zămislit, cu bucurie L-am născut, cu bucurie L-am hrănit și cum voi avea eu așa grea supărare pentru această bucurie mare a toată lumea?" Iar Simeon a grăit iarăși către dânsa: "Destul îți este ție că te chemi Maică a acestui Fiu, destul îți este că te vei chema Împărăteasa cerului și a pământului și Maica lui Dumnezeu. Când se vor împlini aceste cuvinte pe care ți le-am spus eu, îți vei aduce aminte de mine și vei plânge mult cu lacrimi, Fecioară, Sfântă Maică și Fecioară.

Atunci se vor descoperi gândurile din inimile multor oameni, atunci se vor arăta cei care vor ține și vor iubi pe Fiul tău, atunci se vor cunoaște cei care îl vor urî pe El și până la sfârșitul lumii se vor cunoaște cei care pentru dragostea Lui vor primi chinuri și pedepse, foame și sete, precum și cei ce se vor lepăda de dânsul".

După aceste cuvinte, bătrânul Simeon, împovărat de cei 360 de ani, repetă iarăși rugăciunea de la început: "Acum slobozește pe robul Tău Stăpâne, după Cuvântul Tău în pace – adică dă-mi, Doamne, drumul să mă duc în liniște în cealaltă lume, căci Tu ai venit să mântuiești lumea – căci văzură ochii mei mântuirea Ta". Acestea zicând, bătrânul Simeon a

căzut și s-a risipit acolo în Biserică, iar osemintele lui au fost îngropate lângă zidul bisericii din Ierusalim.

Sfintele Cărți ne spun că, în vremea răstignirii Domnului Hristos, printre ceilalți morți care au înviat, a fost și acest bătrân Simeon, pe care l-au văzut mulți din cetatea Ierusalimului, l-au sărutat și au vorbit cu el, s-au întâlnit cu el pe străzile Ierusalimului, în acele zile triste.

Acolo în biserica aceea din Ierusalim, în care a fost adus Domnul Hristos, scrie Luca evanghelistul în Evanghelia de astăzi, era și o femeie ce se chema Ana, fata lui Fanuel din neamul lui Așer. Aceasta îmbătrânise în zile multe; căci petrecuse numai 7 ani cu bărbatul său, iar în văduvie 84 de ani și nu lipsea din biserică niciodată. Postea și se ruga, slujind lui Dumnezeu ziua și noaptea. Această femeie se afla acolo când a luat Simeon pe Domnul Hristos în brațe și a zis acele minunate cuvinte pe care le-au auzit toți cei ce așteptau să audă ceva de mântuirea sufletului.

Atunci a început și această bătrână să spună oamenilor cuvinte de laudă pentru Domnul Hristos, prorocind astfel: "Vedeți voi, oamenilor câți vă aflați aici astăzi, vedeți voi acest Prunc mititel, acesta a făcut cerul și pământul, acest Copil mic a făcut toată lumea, acest Prunc mic a făcut soarele, luna și stelele, acesta a făcut îngerii și stihiiile, acesta a zis și s-a făcut apa pe care noi o bem și curge deasupra pământului. Acesta a zis și s-au făcut copacii, fiarele pământului, peștii în mare, păsările în văzduh, acestuia deci să ne închinăm și noi. Pe acesta deci și noi să-L preamărim ca pe un Dumnezeu adevărat ce este". Aceste cuvinte a grăit Ana prorocița despre Domnul Hristos, în acele momente.

Dacă au făcut și au împlinit toate cum învăța legea lui Moise, Sfânta Fecioară Maria cu Iosif s-au întors în Galileea, în cetatea Nazareth, iar Pruncul, adică Domnul Hristos, creștea și se întărea cu Duhul Sfânt și se umplea de înțelepciune, iar Darul lui Dumnezeu era peste Dânsul.

Acum să scoatem și alte învățături spre folosul sufletului nostru, din cinstita prăznuire a zilei de astăzi. Întâi și întâi, să fim mulțumitori lui Dumnezeu pentru toate câte ne-a dat nouă. Căci El, ca un Dumnezeu adevărat căruia i se închină toate câte sunt în cer și pe pământ și dedesubtul pământului, acum și-a plecat capul să fie binecuvântat de mâna preotului. Iată ce dar mare este preoția pe pământ. Acela căruia împărații de la Persida i-au adus daruri la nașterea Lui ca unui împărat, acum aduce și El cu Maica Sa daruri preotului, doi porumbei. Spăimântează-te, omule, spăimântează-te și tu, suflete al meu, că Dumnezeu pentru tine a sărăcit ca să te îmbogățească și să te mântuiască. Pentru tine, suflete, a umblat smerit, blând, desculț și sărac, ca să te caute și să te înalțe la slava cea cerească. Oare cu ce dragoste-i mulțumești tu? Ești tu gata să-l mulțumești pentru tot binele pe care ți l-a dat?

Ascultați acum ce închipuiau cei doi pui de porumbel care au fost aduși ca dar preotului. Aceasta însemna cele două firi ale lui Hristos; firea cea dumnezeiască și cea omenească. Căci Domnul Hristos a fost om deplin și Dumnezeu deplin. Deci firea cea omenească, adică

Trupul Său, s-a răstignit, a suferit ca oricare trup pământesc și a murit. Dar dumnezeirea a rămas slobodă de toate acestea, fără chinuri și fără dureri. De aceea preotul pe unul din acești porumbei îl înjunghia, iar pe celălalt îl slobozea de se ducea unde voia. Aceasta era partea dumnezeiască slobodă, iar partea cea trupească, omenească, era înjunghiată, adusă ca jertfă.

O altă învățătură care era în legea veche și pe care o avem și noi, creștinii, este ca femeia după ce naște, până la 40 de zile, să nu se apropie de bărbatul ei și să nu intre în biserică, fiindcă cele ce îndrăznesc să calce aceste orânduiele fac mari păcate; deoarece copiii care se zămislesc din aceste femei se nasc orbi, miopi, rahitici, cu picioarele moi, cu nervi slăbiți, cu sânge stricat, cu bube și buboae înveninate; iar în viața aceasta acei copii nu au nici o fericire.

Să-și aducă aminte fiecare femeie și bărbații chiar să nu se lase ispitiți de satana de a călca aceste orânduiele, fiindcă îi va urmări blestemul dumnezeiesc și vor avea pagube de tot felul în viața aceasta, iar dincolo, chinurile veșnice. De aceea este bine ca în timpul acesta, precum și în timpul perioadei lunare a femeii, în duminici și sărbători, bărbatul să aibă pat separat, precum și în posturi și sărbători când vor să se împărtășească. Această măsură de curățenie este pentru toți și vai de cei ce nu o respectă, fiindcă vor plăti cu vârf și îndesat chiar în viața aceasta, cheltuind cu copiii pe la doctori și umblând cu ei în brațe din spital în spital ca să-și vadă neînfrânarea și să-și aducă aminte de păcatele lor. Iată ce mare învățătură ați putut afla astăzi din Sfânta Evanghelie, din viața acestor sfinți mari.

O altă învățătură foarte importantă luăm de la bătrânul Simeon. Acest bătrân, deși era blând și sfânt cu viața, totuși a căzut într-o mare îndoială și necredință căci n-a crezut cuvintele Scripturii, Sfintei Cărți, că Fecioara va naște și iarăși va rămâne fecioară. În păcatul acesta sunt căzuți toți sectanții, pentru că au venit cu hule împotriva Sfintei Fecioare Maria, căci ei zic că Fecioara a mai avut copii și ne compătinesc pe noi zicând că ne rugăm la o femeie care a murit ca orice femeie de rând. Vai lor, aceste hule grozave aduse Maicii Domnului, hule împotriva Duhului Sfânt îi vor despărți pe vecii-vecilor de Fiul lui Dumnezeu și al Fecioarei Maria și nu se vor mântui fiindcă păcatul acesta, să știți, nu se iartă, adică hula împotriva Duhului Sfânt. De aceea, ei nu pot să se întoarcă la Dumnezeu fiindcă sunt lepădați de Duhul Sfânt, spre pierzarea lor.

Câți nu încearcă să le spună: "Vai, vă rătăciți, vă duceți în iad", le arăți bine din Biblie și ei o țin tot așa; nu sunt chemați, sunt lepădați, sunt lepădați pentru că au hulit. Să fim atenți și noi și nimeni să nu se înșele și să nu plece urechea la rătăciții care hulesc pe Maica Domnului.

Ce trebuie să mai știm este că bătrânul Simeon, de când i-a spus Îngerul că nu va muri până când nu va vedea cu ochii Fecioara și pruncul, era nelipsit de la biserică acolo îl aștepta ca să vină, în biserica lui Dumnezeu, nu în altă parte cum cred sectanții, ci în casa lui

Dumnezeu, în biserică, acolo l-a aștepta bătrânul atât vreme. El venea cu nădejdea că într-o bună zi se va arăta aici, în biserica sfințeniei. Și iată că după atâta așteptare a apărut lumina mântuirii, a apărut Mântuitorul, Emanuel cel proorocit și Fecioara cea aleasă și sfântă care-L aduse la biserică.

Aici a fost locul de întâlnire a lui Simeon cu Dumnezeu Iisus Hristos și cu Maica lui Dumnezeu, Fecioara Maria. Aici în biserică se întâlnește omul cu Dumnezeu. De aceea biserica se numește casa lui Dumnezeu, iar Sfântul Ioan Gură de Aur spune că cine nu are Biserica de mamă nu are pe Dumnezeu de tată. Ne dăm noi seama ce înseamnă ca Biserica să ne fie mamă? Cum sugă pruncul la pieptul mamei sale ca să se hrănească și să crească, așa trebuie să sugă creștinul Harul ceresc, credință, învățătură, Cuvântul lui Dumnezeu, ca să se hrănească și să crească și să aibă și pe Dumnezeu de tată.

Tocmai aceasta n-o fac sectanții; i-a despărțit necuratul de mamă, de cea mai scumpă ființă – mama. Iată cât de mult greșesc cei ce s-au lepădat de Sfânta Biserică chiar și din creștinii noștri mulți zic: de ce să mă duc la biserică? Ce atâta biserică mereu? Iată cei ce s-au lepădat de preoție și de toate sfintele taine cât de mult greșesc că nu vin aici să sugă la pieptul mamei Sfintele Taine, Trupul și Sângele Domnului, sfințeniile care sunt în biserică, în casa lui Dumnezeu.

Sfântul Simeon, dacă a venit la biserică, s-a învrednicit a primi în brațe pe Dumnezeu, pe Acela care a făcut cerul și pământul, pe Cel ce a zidit pe om cu mâna, pe Cel ce a făcut îngerii și toate câte se văd și nu se văd. Și noi avem fericirea aceasta mare să-L purtăm pe Domnul Hristos în inimile noastre, și noi suntem purtători de Dumnezeu atunci când ne împărtășim cu Trupul și Sângele lui Iisus Hristos, și așa face întotdeauna creștinul adevărat.

Sfântul Ignatie Teoforul a fost întrebat de împăratul Traian de ce se numește el "teofor" – purtător de Dumnezeu. Și i-a răspuns Sfântul Ignatie: "Mă numesc teofor pentru că port pe Dumnezeu în mine, așa după cum toți creștinii care s-au botezat și nu s-au lepădat și sunt împărtășiți cu Trupul și Sângele lui Hristos poartă pe Dumnezeu în ei, în sufletul și trupul lor".

Iată ce taină mare avem noi creștinii, cum ne îndumnezeim trupul și sufletul nostru. Dar suntem pe pământ, nu pricepem, nu înțelegem, nu simțim, nu ne dăm seama ce mare har se revarsă peste noi. De aceea să fim și noi demni de a purta cu dragoste, cu cinste și cu credință pe Dumnezeu în inimile noastre, ca și bătrânul Simeon. Să nu ne îndoim niciodată de adevărurile scrise în Sfânta Scriptură, așa cum s-a îndoit Simeon și cum s-au îndoit și alții; acestea să ne slujească nouă de pildă, de învățătură, de aceea a fost așa și niciodată să nu fim îndoielnici, căci spune Sfântul Apostol Iacov: "... că bărbatul îndoielnic este nestatornic în toate căile sale".

Omul îndoielnic zice: oare există sau nu există Dumnezeu? Oare există iad sau nu? Un astfel de om este ca un orb, pe care-l poartă satana cum vrea, căci el nu crede cu fermitate,

cu tărie în existența lui Dumnezeu și a lucrurilor nevăzute. De aceea satana îl duce unde vrea, căci de la necredință pleacă tot răul în lume.

Omul care nu se teme de Dumnezeu e în stare să facă orice păcat; și vai, ce păcate mari și grele se fac astăzi pe pământ, păcate grozave! Auziți, mama să-și omoare copilul cu ciocanul ca să fie bărbatul de al doilea cu ea și să trăiască cu ea, să nu plece bărbatul pe care l-a găsit. L-a omorât înainte de a merge la școală și l-a îngropat în grădină și nu s-a știut mult timp, că așa îi spusese bărbatul: nu te țin, nu stau cu tine dacă nu-i faci ce i-o face copilului.

Dacă l-a omorât și l-a îngropat în grădină, au trecut ani și nu s-a știut până la vremea când trebuia să-l ia în armată, iar atunci s-a descoperit, căci a venit ordinul de chemare să intre în armată. Și au cercetat îndeaproape lucrurile, i-au luat la cercetare și au trebuit să spună tot. Au arătat cum au făcut de l-au omorât, cum i-au dat cu ciocanul în cap, cum s-a chinuit, și l-au întrebat și pe el: dar tu ai dat în el? Am dat și eu câteva picioare. Vai, ce răutate pe pământ și câte sunt pe care noi nu le știm, doar Dumnezeu le știe. De cine să se teamă dacă nu au pe Dumnezeu? Dacă nu se teme omul de Dumnezeu, toate relele le poate face. De aceea vedem atâtea rele pentru că oamenii nu-l mai au pe Dumnezeu.

Iată de ce sunt atâtea crime, atâtea răutăți și dușmăanii, atâta înșelătorie și minciună, atâta mândrie și răutate, invidie și lăcomie. Căci unde nu este frica lui Dumnezeu, oamenii se îndobitocesc; dar ce să zic? Care dobitoace, care fiare sălbatice fac asemenea păcate, asemenea rele, să-și omoare puii? Din contră, te rupe dacă te duci să iei unul din puii ei. Iată că omul a întrecut orice fiară cu răutatea și ajunge ca demonii, și va trăi pe pământ ca în iad dacă nu se întoarce la Dumnezeu.

Să punem la suflet cele ce am auzit și să scriem pe tăblița inimii noastre aceste sfinte învățături pe care le-am ascultat astăzi la praznicul Întâmpinării Domnului nostru Iisus Hristos.

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu și al Fecioarei Maria, învrednicește-ne și pe noi ca să te primim, prin Sfânta Taină a Împărtășaniei, în brațele sufletului nostru și slobozește-ne de toate păcatele pe care le-am făcut cu voie și fără voie, ca să fim și noi ai Tăi pe vecii vecilor. Amin.